

אוצרות ליובאוויטש

עלון פנימי דו-שבועי, עבור תלמידי תומכי תמימים בכל הסניפים

"העולם כבר מזדעזע..."

"...הגלות עומדת להסתיים, ועד כדי כך, אז די וועלט טרייסלט זיך שוין אויף מקבל זיין פני משיח צדקנו [= שהעולם כבר מזדעזע לקראת קבלת פני משיח צדקנו]". (ליל ט"ו בשבט תנש"א)

במס"נ להרבצת תורה - יצירה [על כך].

וכשם שבמקדש ה' הענין דהצבעה, כך גם עתה - כל איש חיל אשר יראת ה' נגה בלבו, 'נגה' בה³, יצביע.

(כל אחד מהנאספים הגביה אצבעו וכ"ק אדמו"ר הביט בפני כאו"א).

כחמשים שנה מלפנים אמר לי הוד כ"ק אדמו"ר הרה"ק, לעונת בריהמנוה שלי, שלשה ענינים: שלא אטעה עצמי, שלא אטעה אף אחד, ושלא אוטעה מהאחר - ושכ"ז יהא בלא בליטות. זה חמשים שנה שהנני עוסק בזה מדי חודש בחודש, מדי שבוע בשבוע ומדי יום ביום, במילא - מן הנמנע להטעותני.

אני מה אני, כל ה'אני' הוא 'מה'. אינני רוצה לדבר עתה בהנוגע לעצמי, אבל זה נוגע לכלל. אלו, הסבורים שהם מטעים אותי, אפי' בדקות דדקות, צריכים לומר להם, שהינם עושים טעות. הנני מכיר אותם. וכאשר אין מכירים - ישנם כאלו שמודיעים [האמת]. הוד כ"ק אדמו"ר הרה"ק אמר פעם להרב יעקב לאנדא, שיכולים אפילו להפך כח, לבל ישמע את שאינו רוצה לשמוע.

לכן הנה עתה, כאשר ילכו להקפות, ש[אז] כל יהודי הרי אוחו את 'עציהחיים' דהתורה. הלא הס"ת אינו יכול להקיף את הבימה - [ולכן] נעשה הוא [היהודי] הרגלים דהתורה, שזהו הרי אופן השבועה היותר גדולה בנקיטת חפצא. התורה היא חפצו של הקב"ה כמאמר 'חפצי בה'⁴, וזהו הנקיטת חפצא, שמוסרים א"ע להעבודה במסירת נפש.

והעבודה דהרבצת תורה ברבים היא כלי לצמיחת קרן דוד, שבשנה זו תתחיל צמיחת קרן משיח צדקנו.

.. בתור הכנה והקדמה ליציאה בריקוד עם התורה, יכריזו ברבים, שאלו החפצים לעסוק בהרבצת תורה ביראת שמים יצביעו באצבע, והנני נותן [מ]היין שלי שיתנו זאת לכל אלו שהצביעו ושיצביעו, ואי"ה לאחר יום טוב ירשמו את שמות כל אלו שהצביעו - עם שמות אמותיהם - וימסרו לי את הפתקא.

.. כ"ק אדמו"ר שאל: היכן אווזים עם החברים? וענו: הכריזו למטה בביהמ"ד והתווספו חברים. ואמר כ"ק אדמו"ר: תלמידים יקרים ונעימים, צריכים להרבות בחברים בעלי עבודה ופועל, וזהו חוב נפשי על כל בן תורה ובן עבודה לבאר את הענין. בכל יום צריכים לעשות [ולפעול] בעד התורה, [ב]באם לאו - זהו 'יום מת' ('א טויטער טאג') ר"ל, וחסר בהשם"ה ימים. ישנה אריכות ימים. [ע"פ] פשוט הכוונה בזה [היא ל]אריכות בימים ושנים, אבל הפירוש האמיתי ('דער אמת'ער פשט') הוא - אריכות ימים, שהימים הינם מלאים; 'בא בימים' הכוונה, שעשו [ופעלו] בימים אלו...".

1 אג"ק ח"א ע"ר.

2 מאז כבר הופיעה רשימת השיחה (כנראה - לאחר הגהה) בסה"ש תש"ד (ע' 32 ואילך).

3 לא (רק) 'נגע' (בע), לשון נגיעה, אלא (בה) מלשון אור.

4 ראה 'סדר אליהו רבה' (מהדורת אישישלום) פ"ח: "זאת התורה אדם כי ימות וגו'. זאת התורה חפצי בה, חפצי בה. שנאמר יקרה היא מפנינים וגו'. ואומר ה' חפץ למען צדקו וגו'".

"יובל היא"

"אינני אומר זאת מעצמי, אלא בתור שליח" ההצבעה שנערכה בהתוועדות ליל שמח"ת תש"ד

בט"ז כסלו תש"ד כתב כ"ק אדמו"ר הרה"ק רמ"ז גרינגלאס ע"ה¹: "מוסג"פ הר"ר דשמח"ת - באשר זה נוגע לפו"מ [=לפעול ממש] יותר... אם תודפס רשימה זו אי"י [=איני יודע] עדיין, רשימה זו היא קודם ההגה"ה, ולכן צריך זהירות יתרה בפרסומה². במלאת שמונים שנה להתוועדות מיוחדות זו - שמח"ת בקידוש הלילה, תש"ד - נצטט בזה קטעים אחדים מתוכנה (בתרגום חפשי ללה"ק):

זהו חוב קדוש, [המוטל] על יושבי אהל ובעלי עסקים, שיקדישו שעה בכל יום ויום להרבצת תורה ברבים - אין כוונתי דוקא [ל]ישיבות-ישילי, אלא [על] כל הישיבות הכשרות - במסירת-נפש בפועל ממש, ובזה כבר נכלל ג"כ ללמוד בעצמו שיעור מדי יום ביומו.

במיוחד פונה אני לתלמידי הישיבה. הנכם מחויבים ליתן תרומה לה' - שעה בכל יום ללימוד עם תשב"ר, ועי"י יצליחו הם בעזה". לא קאלו שכאשר שולחים אותם למקום כלשהו מעמידים הם תנאים - שהם רוצים רק באופן כזה; במדינתנו ("אין דער היים") היו מכנים לכאלה [בתואר] 'שי"י'... אותות-הצטיינות אין האדם עונד לעצמו, וכאשר מעניקים לו אות-הצטיינות - אין הוא יכול להסירה בעצמו.

.. בעת האחרון גילו הרבה ענינים נסתרים, אבל עדיין ישנם עוד הרבה, הרבה והרבה מאד ("א סך, א סך און גאָר א סך"), שאין יכולים לגלות. בשנה האחרונה הפסדנו רבות. יעזור השי"ת, שבשנה הבעל"ט ירוויחו את אשר הפסידו בשנה העברה, ועוד בהוספה - [השייכת] לשנה זו.

לולי דמסתפינא הייתי אומר, שלכאו"א יהא פנקס כדי לרשום לעצמו בכל יום את הענינים שפעל בהרבצת תורה ברבים.

אינני אומר זאת מעצמי, אלא בתור שליח; שעשו אותי לשליח לומר בקול רם שיורגש בכל הפינות הקטנות של אמריקה הגדולה והמבוהלת ("דער גרויסער פאָרהוה'עטע אמעריקע") - שכל אחד ימסור עצמו להרבצת תורה במסירת נפש בפועל, ולא רק בכח, אלא בגופו, נפשנו, רוחנו ונשמתנו, עם הרגלים, הלב והמוח, כל אחד לפי ערכו. אחד שייך לרגלים, ללכת מבית לבית ולהביא ילדים לתלמוד-תורה'ס, ואחד שייך ללב ולמוח - שישפיע בדבורו, וכן הלאה.

בענין השליחות מצינו במשה רבנו: וישב משה את דברי העם, כך גם אני חפץ למסור חזרה את [תוצאות] שליחותי. רוצה אני, שכל אחד ואחד מאלו המוסרים עצמם לעסוק מדי יום

ההתעוררות בשמח"ת צריכה להביא להחלטה טובה

בפועל כך צריך להיות, שיש לרקוד עם ספר התורה ולהיות בשמחה גדולה, אבל יש להתבונן: האם התורה שמחה בנו?..

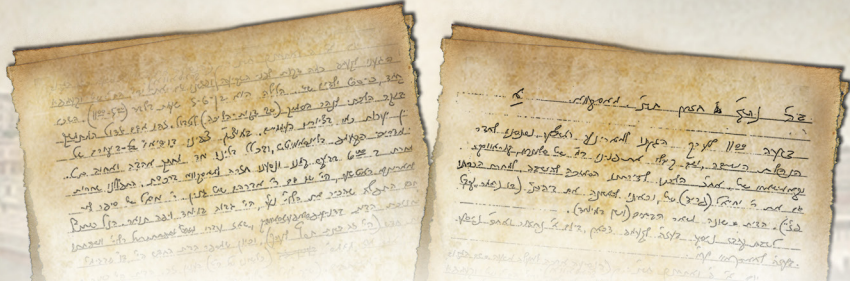
ההתבוננות פועלת התעוררות, החלטה טובה בקבלת עול מלכות שמים... ישנם אנשים שכאשר מגיע שמחת תורה הרי הם נעשים 'חמים' מאד בשמחת התורה, ובודאי זה באמת... התעוררות זו יש להביא כמעשה בפועל, לקבוע עתים לתורה בכל השנה.

(מתורגם משיחת שמח"ת תרצ"ד - סה"ש תרצ"ב-תרצ"ה עמ' 262)

פנינה

'צוגעקומען
א פערל'

רשימות ורשמים

ימים ראשונים

לערוך התוועדויות בערי השדה, אבל גם כאן...

האמור לעיל שצריכים לנסוע למקומות שונים לשמח יהודים נוספים - מובן שאין זה פוטר מהחוב לשמח את עצמו, ואדרבה, שמחת עצמו צריכה להיות באופן כזה שתפעל גם על הזולת, בבחינת "טופח על מנת להטפוח".

אלא, שהשמחה צריכה להיות באופן המבואר בשולחן-ערוך, כפי שהעתיק רבינו הזקן בשו"ע שלו, בסוף הלכות יו"ט - שמחה הקשורה עם אלקות, ובמילא, לא יהיו ענינים שהם באופן של "יוצא דופן", ואדרבה, הענינים שהם בבחינת "חוצה" - הנה ע"י השמחה יתקנו וימלאו אותם באופן שתהי' שלימות בכל הענינים שלא היו בשלימות עד עתה.

ואז יהי' המעמד ומצב - כמוכבא בתיבות האחרונות שבסיום וחותרם הלכות יו"ט - ש"כולם יהיו קדושים".

[כ"ק אדמו"ר שליט"א צוה לנגן "אבינו מלכנו". "כי אנו עמך". "דרכך אלקינו".

ואח"כ אמר:]

מעצמו מובן - ואעפ"כ יש לומר זאת בפירושו - שאע"פ שישעו לערוך התוועדויות במקומות אחרים, צריכים גם כאן לערוך התוועדויות, אלא, כאמור, שיהי' זה ע"פ המבואר בשו"ע, ובאופן שיביא תוספת אור ומאור שבתורה בעצמו ובכל הסביבה, ובדרכי נועם ובדרכי שלום.

.. טרם צאתו אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א:

הסך-הכל מכל המדובר הוא: "את האלקים ירא ואת מצוותיו שמור כי זה כל האדם".

(שמחת בית השואבה תשח"י, תו"מ חכ"א עמ' 85-83)

.. כאן המקום לעורר אודות הסדר כפי שהי' בשנים שעברו: יש לנצל את הזמן דשמחת בית השואבה - בלילות, וגם בימים שבניתיים (החל מיום המחר והימים שלאח"ז) - להביא ולהמשיך את השמחה ד"נר מצוה ותורה אור" בכל מקום שיכולים להגיע; לנסוע לעיירות שבסביבה, כולל גם בניו-יורק עצמה, שמסתמא ישנם מחוזות שהם בבחינת "עיירות שמסביב" בפרט זה, ולערוך שם התוועדות.

יש לחלק את המקומות, ולכל מקום ומקום שישנם אנ"ש על אתר, יסעו מכאן שנים או שלשה, וכך יוכלו לבקר יותר מקומות.

ואם ינצלו גם את ליל הושענא-רבה עבור ענין זה - תבוא עליהם ברכה, ובודאי יסדרו זאת באופן ש"אל יחסר המזוג", ע"י שיאמרו תהלים בעת הנסיעה לשם או בדרך חזרתם.

והשי"ת ישלם להם כמה פעמים ככה - אם יש צורך שיהי' דוקא "על מנת לקבל פרס" - שתומשך אצלם שמחה בכל עניניהם, בענינים הרוחניים ובענינים הגשמיים.

*

בנוגע להמדובר לעיל (סט"ז) אודות הבחורים פרחי כהונה - הרי מובן שלכל לראש אמורים הדברים בתור המשך להכינוס של "צעירי אגודת חב"ד" שהתקיים היום.

וכיון שעדיין לא קיימו את כל ההחלטות שנתקבלו בשנה שעברה, והרי דרך התשובה היא (כמובא באגרת התשובה בשם "תנא דבי אליהו", והוא בויקרא רבה) ש"אם הי' רגיל לקרות דף אחד יקרא ב' דפים לשנות פרק א' שנה ב' פרקים" - יעזור השי"ת שנוסף על ההחלטות שנתקבלו בשנה זו, ימלאו גם את כל מה שצריכים להשלים משנה שעברה, ובאופן ד"כפלים", וע"פ המבואר בחסידות ש"כפלים" אינו רק ב' פעמים ככה, אלא שניתוסף ריבוי באיכות עוד יותר מאשר ריבוי בכמות. וכאשר ירצו בכך באמת - יצליחו בזה, ותהי' שנה מוצלחה ומבורכת גם בענינים אלו.

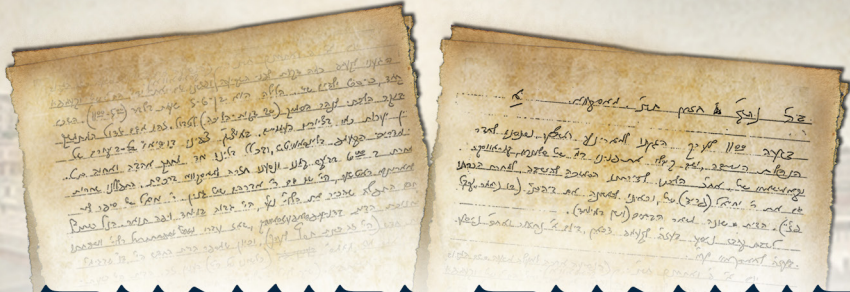
אוצרות גאולה

לימוד התורה מתוך שמחה ומנוחה

".. ויהי' ר' שכאו"א יוסף בלימוד התורה מתוך שמחה, ומתוך מנוחת הגוף ומנוחת הנפש, וזוהי ההכנה ללימוד התורה מתוך מנוחה אמיתית ועונג אמיתי - בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, באופן ד"מיד הן נגאלין", כמ"ש הרמב"ם בסיום וחותרם ספרו: "באותו הזמן לא יהי' שם לא רעב ולא מלחמה ולא קנאה ותחרות.. ולא יהי' עסק כל העולם אלא לדעת את ה' בלבד.. שנאמר כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים".

(שבת בראשית, התוועדות ב' - תו"מ התוועדויות תשמ"ה ח"א עמ' נה"ת)

מערכת "אוצרות ליובאוויטש"

רשימות ורשמים

מלחמת רוסיה-אוקראינה [כה]

"מיום שהותחלה המלחמה הרי אין יום עובר שלא ידברו בדבר ביאת משיח"
(רשימת אדמו"ר מוהררי"צ אודות אביו אדנ"ע - תורת שלום (מהדורת תשע"ט) עמ' 277)

המשיח שהעולם באמת מצפה לו

בגליון תשרי של "הקריאה והקדושה" ה'תש"ד, לפני שמונים שנה, הופיע מאמר מערכת תקיף במיוחד, ובו ממחיש הכותב את הריקנות שבהבטחותיהם של כל העמים, גם הטובים ביותר, לעתיד חדש של העולם לאחר המלחמה. במלים חריפות הוא משווה בין ה"משיחים", שמציעים הגויים לבין ה"משיח היהודי", שאליו באמת מצפה האנושות. הבולשביזם והדמוקרטיה כולם סוג של משיחיות שהעולם מציע, ובסופו של דבר כל אלה הוכיחו שהשלטון שבידיהם נוסד רק כדי להשחית ולשעבד, ולא כדי לסייע לבני האדם. על היהודים מוטלת החובה, על ידי קיום תורה ומצוות, לגלות לעולם כולו את המשיח האמיתי, ששלטונו יביא רק אור לאנושות כולה.
תרגום חופשי מאידיש

המשיח היהודי משיחים שונים מְשָלו, החל ממיסדי הנצרות והאיסלאם, וכלה בבולשביזם ובדמוקרטיה...
. . אף אחד ממשיחים אלו לא גאל את העולם מצרותיו, והעולם כולו מחכה למשיח היהודי שמוטל על שארית פליטת העם היהודי להביא!
. . שאיש לא ידמה לעצמו שעמי העולם נושאים בקרבם חזון משיחי של שלום נצחי! ישנם עמים טובים יותר וטובים פחות; וסוגי ממשלה טובים יותר או פחות, אבל גם הטובים ביותר מביניהם אינם בעלי חזון של משיח, ועבור העם היהודי הם כבר חסרי משמעות; בנוגע ליהודים הם כשלו והפסידו באופן מאוס ביותר! רוסיה האדומה ניתקה אלפי יהודים מכלל-ישראל ומהתורה; אנגליה הדמוקרטית הבטיחה מלוכה (ממשלה) יהודית בארץ ישראל, ואינה נותנת ליהודים להיכנס לארץ; וכל שאר הדמוקרטיות מביטים איך רוצחים מיליונים מיהודי אירופה ואינם עושים מאומה כדי להציל את מעט היהודים שעדיין נותרו בה.
זהו העולם המתקדם, שמתחרה עמנו בהבאת איזשהו משיח...
היהודים שאינם רוצים להיות שוטים, ילכו בראש השנה וביום הכיפורים, היום כמו בעבר הרחוק, לבית הכנסת, ויבקשו את התפלה העתיקה "וצמיחת קרן לרוד עבדך, ועריכת נר לבן ישי משיחך!" ובשנה זו לא יצטרכו לחכות זמן רב עד שבקשתם תתמלא, אמן ואמן!

כבכל שנה אנו היהודים נבקש ב'מים נוראים' מהשם יתברך "וצמיחת קרן לרוד עבדך, ועריכת נר לבן ישי משיחך!"...
אצלנו היהודים - שלטון הוא סמל של אור ואלוקות, של פדות לכל האנושות; הפוך בדיוק מאשר אצל אומות העולם שאצלם - שלטון משמעותו חשיכה, שטניות ושעבוד האנושות אל העומדים בראש השלטון.
המאבק על העולם הוא בין אור לחשיכה! בין המשיח היהודי ובין הדיקטטורים הברוטאליים; בין החמלה של העם היהודי והאכזריות של אומות העולם!
היהודים שלנו . . יוכיחו תמיד בתוקף שהם בעד הבאת אור, משיחיות יהודי, ויושר לאנושות . . אך דבר אחד אינם רוצים להבין - שאור, יושר וצדק קשורים בצורה הדוקה בתורת ישראל, וכל זמן שלא ישלוט המשיח של היהדות בכח התורה על כל האנושות, יהיו בעולם נאציזם, פאשיזם, וכל סוגי החשיכה.
וכדי שיבוא משיח וינהיג אור אמיתי וצדק לכולם צריכים היהודים לכל לראש לשוב לדרך התורה ולחיות על פי התורה, להיות יהודים אמיתיים ולהיעשות דוגמא לכל העמים, שיחקו אותנו, במקום שאנו נחקה אותם!
. . העולם אף פעם לא רצה לחקות את היהודים . . לכן העמיד נגד

ליובאוויטש עכשיו

ג' תשרי תשפ"ד. יציקת הבטון בבית המשוחזר של כ"ק אדנ"ע בליובאוויטש.

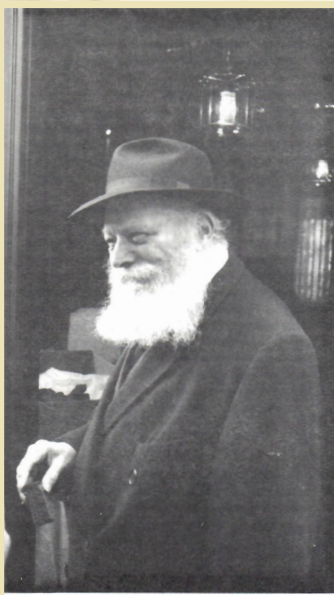
התמונות באדיבות השליח הרב גבריאל ש"י גורדון, מנהל ארגון "ליובאוויטש - רוסיה - המקומות הקדושים"

רשימות ורשמים

כשכ-770 רקדו עד 8:00 בבוקר...

בהמשך לתצלום הגליון הראשון של "בית חיינו" שיצא לאור על ידי ה'קבוצה' דשנת תשמ"ז, אנו מביאים בזה גם את תצלום הגליון האחרון שיצא לאור עדיין על ידי 'קבוצה מ"ז', שבו היה תיאור מפורט של הגילויים הגדולים שהיו בשמחת תורה תשמ"ח. [תיאור של שמח"ת תשמ"ז לא הופיע בגליון שאחרי החגים], כמו כן אנו מביאים גם ציטוט קצר מהתיאור שפורסם בו על ה'מעין הקפה' שעשה הרבי על הבימה במקומו, לאחר סיום ההקפות במרכז ביהמ"ד. היה זה מחזה מיוחד במינו, גם ביחס לכל הנפלאות שזכינו לראות בעינינו בלילה ההוא.

אד"ש מתיק "ליעקא" בפתח סוכמתו.
והחל לנגן ניגון שמחה הידוע ועודד את השירה במחירות כפיס לפי הקצב ששן זמן. אחר אתה הראת בפעם הב' החל אד"ש הניגון "על הסלע הק" ויעודד השירה בחוזק, לפני ש"ק אד"ש אמר הפסוק "כי מציון" הורה אד"ש שיטאלו את הרש"ג שחיי' האם יכול ללכת להקפות, ומשענה בשליה הראה אד"ש את הסכמה ואז העלוהו לחדרו, ואמר הפסוק "כי מציון" והחל לנגן שוב ניגון שמחה הנ"ל, ויעודד (בלל המילט) השירה משך זמן רב (כ-15 דקות), ולצידו שבכלל עודד אד"ש השנה את השירה הרבה יותר זמן

אד"ש שוחח עמו ארוכות, ובין הדברים דרש ממנו אד"ש להישאר בתפקידו באו"ם. הדברים נתפרסמו אף בעיתונות.
דקות ספורות לאחר סיום החלוקה (כ- 3:15 בערך) נכנס הרבי לביהמ"ד הקטן לתפלת מנחה ולאחר מכן נכנס שוב לסוכה וחילק כ- 10 דקות ונסע לביתו.
ליל שמע"צ:

ברצוננו להקדים שבמשך שמע"צ ושמח"ת הראה אד"ש תנועות שונות ולא כ"כ קל לתאר כל תנועה בצורה שתאה מובנת לקורא, אמנם ננסה לתאר כפי יכולתנו, בתקוה להבנה (תרחי משמע).
עוד עלינו להקדים: אשר עיקר התיאור נכתב אמנם על הלילה הראשון; אבל עדי"ז היתה ההנהגה ואופן הריקודים כו' בליל שמח"ת ובימים, מלבד כמה שינויים כדלהלן.

כשכנס כ"ק אד"ש למעריב (כ-7:00) הניח את הסידור ע"ג הסטנדר, הסתובב לעבר הקהל ומשך שתי דקות עודד את השירה בב' ידיו הק' בתנועה סוכבת מלאה, בסיום התפלה אמר ג"פ גוט יו"ש וחל' לנגן ניגון הקפות ועלה לחדרו הק'.

השנה הוגבהה הבימה וכן בלמת הקפות במעט, כך שרובו ככולו של הקהל יכול 'ה' לחדות בנועם "מראה כהן" בתגליתו. כמובן הליפו דגל אדום קודם שאמר כ"ק אד"ש כל פסוק וכן נכתבו הפסוקים באותיות נעק ע"ג בדים לבנים, והועלו לגובה לפני כל פסוק, כדי שיהי' שטט בשעה אמירת הפסוקים.

נכנס להקפות כ- 8:45, הסתובב לעבר הקהל ועודד את השירה כנ"ל חזק מאוד משך כמה דקות. כנהוג כיבדו את כ"ק אד"ש באמירת פסוקי אתה הראת בפעם הראשונה, בפעם השני' והשלישית אמר אד"ש רק פסוק ראשון ואחרון, לא אמר הפסוק והי' זרעך גו'. כשגמר אד"ש הפסוק "כי מציון" הסתובב לעבר הקהל

גליון מס' 18

בית חיינו

יבא תשרי - שיק ביריה מרחשון תשמ"ח

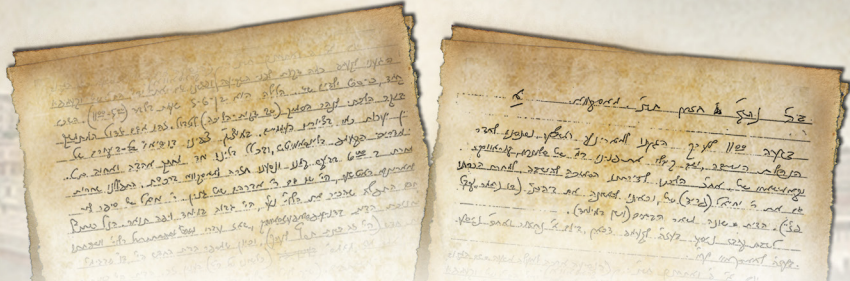
המחיר 50.75
יב"ל ע"י קבוצת תשמ"ז
ידיעון 770 - פנימי

מי שלא ראה הקפות ב"הקהל" שנה זו לא ראה הקפות מימיו

תיאור מפורט מ"הקפות" המופלאות בשנה זו בבית חיינו (ראה עמ' 9-14)

פעמים מצד לצד (כ- 20 דקות).
אח"כ החזיר הס"ת. עלינו. אחר קדיש החל לנגן ניגון הקפות לאביו ז"ל, ושוב עודד את השירה בחוזקה והחל ללכת לחדרו הק'. לפני שיצא מהזואל החל לנגן ניגון ההקפות לאביו ז"ל, ונעמד ועודד את השירה כשתי דקות, ועלה לחדרו הק'. הקפות אלו ארכו למעלה משעתיים. אחר זמן קצר יצא לספרי'.
הריקודים הסוערים שהחלו מיד בצאת כ"ק אד"ש נמשכו קרוב ל- 8:00 בבוקר בלי גוזמא. והשמחה הרקיעה שחקים.

.. אח"כ הלך כ"ק אד"ש להקפה שביעית שארכה כ- 20 דקות, הקפה זו היתה חזקה במיוחד. והפעם שלא כרגיל התחיל כ"ק אד"ש את ניגון ההקפות לאביו ז"ל.
כשחזר כ"ק אד"ש בסיום ההקפה לבימה, להפתעת כולם, לא החזיר את הס"ת אלא עלה אל מקומו והחל לשיר "ופרצת" ורקד בחזקה על מקומו וכשהוא מסתובב סביבו עודד את כל הקהל בתנועות שונות, תנועה של מסירת הס"ת, ותנועה של הורדה מלמעלמ"ט וכו'. גם נענע בראשו הק', וממש רקד על מקומו. אחר כ- 8 דקות הפסיק וכל הקהל הפסיק לנגן, ואד"ש החל לנגן "נייעט נייעט" והמשיך לרקוד כמה דקות, בס"ה הסתובב 7

רשימות ורשמים

שיר של יום

בהיותנו בשנת השמונים לפרסום ספרו הראשון של הרבי "היום יום", בחודש ניסן תש"ג, אנו מגישים בזה פתגם נבחר, לעידוד הבנת הפתגמים לאשורם ולעומקם, מתוך הספר "היום יום לעם".

מנהגי סוכות. ברכת כהנים אצל אדה"ז

טו תשרי, היום הראשון של חג הסוכות

כְּשִׁנּוֹתַי אֶת אַרְבַּעַת הַמִּינִים לְאָדָם אַחַר לְבָרֵךְ עֲלֵיהֶם, יֵשׁ לּוֹמֵר בְּפִרוֹשׁ שְׁנוֹתַי
זֹאת כִּי מִתְּנָה עַל מְנַת לְהַחְזִיר⁸³³. יֵשׁ לְהַקְפִּיד עַל כֵּךְ בְּמִיחָד בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שֶׁל הַחַג,
וַיֵּשׁ בְּכֵךְ תּוֹעֵלֶת לְנוֹתֵן וְלִמְקַבֵּל⁸³⁴.

אָבִי מוֹרֵי הַרְשִׁיב הוֹרָה, שֶׁיֵּשׁ לְהַתְחִיל אֶת בְּרַכַּת "שֶׁהַחֲנִינִי" כְּשֶׁהַלּוֹבֵב בִּידוֹ
הָאֲחֻת שֶׁל הַמְּבָרֵךְ וְהָאֲתֵרוֹג בְּשִׁנְיָהּ, וְרַק בְּסִיּוֹם הַבְּרָכָה - לְהַצְמִידָם זֶה לָזֶה.

בִּ"סֵדֵר הוֹשַׁעְנוֹת" שֶׁבִּהֵן אוֹמְרִים כָּל יוֹם תְּפִלָּה הַמִּיחָדֶת לְאוֹתוֹ יוֹם, יֵשׁ לּוֹמֵר אֶת
הַפְּסוּקִים שֶׁבְּסִיּוֹם כָּל תְּפִלָּה כְּזוֹ "כִּי אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה", וְכֵן הַשְּׂאֵר) רַק בְּהוֹשַׁעְנָא
רְבָה, שְׁבוּ אוֹמְרִים [שׁוֹב] אֶת כָּל תְּפִלוֹת שֶׁבַעַת הַיָּמִים.

גַּם בְּסַעֲוֹדַת הַיּוֹם יֵשׁ לְבָרֵךְ אֶת בְּרַכַּת "לִישֵׁב בְּסִכָּה" לְאַחַר הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא לְאַחַר
בְּרַכַּת "הַמוֹצֵיא".

הַנְּהַגְתּוֹ שֶׁל אֲדָמוֹ"ר הַזְּקֵן בְּעַת בְּרַכַּת כַּהֲנִים (רְאֵה בְּפִתְגָם יוֹם שְׁנֵי שָׁל חַג
הַשְּׁבוּעוֹת) יְדוּעָה לָנוּ בְּשָׁל הָעֵבֶדָה שֶׁאֲדָמוֹ"ר הַזְּקֵן הָיָה מְכַנֵּס אֶת הַצְּמִח צְדָקָה (עַד
לְנִשְׁוֹאִיו) תַּחַת טְלִיתוֹ בְּעַת בְּרַכַּת כַּהֲנִים⁸³⁵.

833. כיון שכתוב בקשר למצוה זו "ולקחתם לכם ביום הראשון", ופירושו זאת חז"ל: "משלכם" (ביום הראשון של החג - קיום המצוה מותנה בכך שיהיה "משלכם"), ולכן מי שאין לו 'ארבעת המינים' יכול לבקשם מחברו, והוא יתן לו אותם במתנה, ואז יוכל לקיים את המצוה ב'ארבעת המינים' שלו, גם אם הם שלו באופן זמני, כיון שמי שנתנם לו מעוניין לקבלם בחזרה כדי להשתמש בהם בהמשך החג. ואכן, מסיבה זו, עליו להתנות את נתינת 'ארבעת המינים' בכך שלאחר שיקיים את המצוה - יחזירם לו, ולכן עליו להצהיר מלכתחילה לפני שנותנם לחברו: "מתנה - על מנת להחזיר" (בפשטות, בכדי למנוע אי-הבנות, ובמיוחד כאשר הדבר עשוי לבטל את המצוה, במקרה שהמקבל חשב להשאיר אצלו את 'ארבעת המינים' ולא להחזירם לנותן, שאז אי-קיום התנאי מבטל את המתנה, ונמצא שלא קיים את המצוה בלולב שלו). גם אם ידוע שמקובל ליכות איש את רעהו ב'ארבעת המינים' בתור 'מתנה על מנת להחזיר' - חשוב שהדבר ייאמר במפורש.

834. לנותן - אולי בכך שיוכל לתת את 'ארבעת המינים' בלב שלם, בידעו שהם חוזרים אליו... וזה נעשה בעיקר על ידי אמירה מפורשת (ראה להלן). ולמקבל - בכך שיוכל עכשיו לקיים את המצוה בלולב שכרגע הוא שלו (ראה בהערה הקודמת). אך יתכן שיש במשמעות המלים "תועלת לנותן ולמקבל" רמז לתועלת רוחנית (לא הלכתית בלבד), שקיום המצוה על ידי שניהם נעשה בדרגה גבוהה יותר: לנותן - בכך שזיכה יהודי אחר בלולבו באמירה מפורשת - "מתנה!" [ובכך קיים גם את מצוות 'אהבת ישראל']; ולמקבל - בכך שקיבל את הלולב במתנה בלב שלם ובשמחה, ולא מתוך חשש (של הנותן) שמא הלולב לא יחזור אליו, כי אמירת התנאי במפורש (כשברור שמקבל המתנה הבין את התנאי) מניחה את דעת הנותן ואז הוא יכול לתת בלב שלם כנ"ל, וזה גורם גם למקבל הלולב לעשות את המצוה בשלמות (במנוחה).

835. כפי שנהוג - להתכסות בטלית לגמרי בעת שהכהנים מברכים את הציבור. אם-כן, ה'צמח צדק' סיפר את אשר ראה אז.